

Af Riishøj (SF) m.fl.
(Fremsat 18/2 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg skal undlade at tage papirer med op for at følge forslagsstillere ns henstilling og blot sige, at under henvisning til, at regeringen har fremsat et lovforslag, forventer vi selvfølgelig, at beslutningsforslaget under udvalgsbehandlingen vil indgå i dette og dermed vil bortfalde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, befragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 73:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en fornyelsesfond i private virksomheder.

Af Holger K. Nielsen (SF) m.fl.
(Fremsat 28/2 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Ifølge dette beslutningsforslag skal der på hver enkelt privat virksomhed med mindst fem ansatte oprettes en fornyelsesfond, og virksomheden skal overføre 1 pct. af værditilvæksten til fonden. Midlerne skal anvendes til udvikling af renere teknologi, til køb af renere teknologi, forbedring af arbejdsmiljøet, gen-

nemførelse af almene og erhvervsrettede uddannelser for de ansatte og organisationsudvikling.

Set isoleret er disse gode formål for en virksomheds udvikling naturligvis noget, regeringen kan tilslutte sig. Men jeg må erkende, at jeg var noget forundret over at læse udformningen af beslutningsforslaget og ikke mindst det middel, som Socialistisk Folkeparti foreslår at vi skal anvende for at nå disse gode mål. Jeg kan på forhånd, og inden jeg går i gang med en mere gennemgribende gennemgang af det, erklære, at disse midler er regeringen overhovedet ikke enig i.

Først og fremmest er jeg af den opfattelse, at forslaget bygger på to forudsætninger, som jeg er helt uenig i. Den ene forudsætning, som SF opstiller, er, at der ikke sker den fornødne fornyelse i erhvervslivet, og at den ikke kan fremmes ad frivillighedens vej. Det er altså efter forslagsstillernes opfattelse nødvendigt at tvinge en fornyelse igennem i de private virksomheder.

Den anden forudsætning, som SF opstiller, er, at der kun er begrænset dialog i virksomhederne mellem lederne og de ansatte.

Som andre væsentlige kritikpunkter vil jeg fremhæve, at forslaget efter regeringens opfattelse kun kan opfattes som en art ekstra skat, oven i købet med negative bivirkninger for virksomhederne ud over det, en skat normalt indebærer. Endelig indebærer forslaget en opbygning af en enormt bureaukratisk administration.

Med hensyn til den første forudsætning om den manglende fornyelse i erhvervslivet vil jeg sige, at ud over at være ganske uenig i, at der ikke sker en fornyelse i erhvervslivet, mener jeg faktisk, at erhvervslivet dagligt fornyer sig på de områder, som forslaget omhandler. Det er netop problemstillinger, som, om jeg så må sige, er oppe i tiden, og virksomhedslederne ved udmærket godt, at hvis de ikke følger med på disse områder, sakker man ganske enkelt bagud i konkurrencen.

Myndighedernes krav til miljø og arbejdsmiljø er under stadig udvikling. Der er ikke behov for at pålægge virksomhederne en særskilt afgrænset udgift hertil, fordi virksomhederne allerede nu er forpligtet til at sørge for, at forholdene er i orden.